Societat | Redacció | Actualitzat el 03/11/2021 a les 16:59

El manifest de la PAH Rubí quan fa un mes que acampen davant l'Ajuntament: «Manquen serveis, responsabilitat i interès»

L'entitat demana una moratòria de desnonaments i una solució per la crisi d'habitatge a la ciutat

Membres de la PAH Rubí el dia en què es compleix un mes d'acampada. | PAH Rubí

La **Plataforma d'Afectats per les Hipoteques** (PAH) de Rubí ha fet públic un **manifest** coincidint amb el primer mes de l'acampada de membres de l'entitat davant de l'**Ajuntament de Rubí**. És la via de protesta de la plataforma per demanar una moratòria de **desnonaments** i a la vegada, una solució per la crisi d'**habitatge** que viu la ciutat.

Assolits 31 dies des que van plantar les tendes a la plaça de Pere Aguilera, l'entitat considera que l'Ajuntament no ha fet cas a la protesta -era una de les condicions per retirar-se del lloc- i torna a l'atac amb un contundent missatge demanant responsabilitats al govern municipal per la "problemàtica social que suposa la dificultat de tenir un sostre" a Rubí.

Llegeix el text complet sota aquestes línies.

[despiece]Avui ja fa un mes que la PAH, la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca amb suport del Sindicat d'Habitatge de Rubí, ens trobem acampades a la pl. Pere Aguilera, davant l'ajuntament

de la nostra ciutat.

Fa 31 dies que estem aixecant la veu perquè volem un habitatge digne per a totes les persones, i reclamant, en especial, a l'Ajuntament de Rubí que doni la resposta que li pertoca enfront de la problemàtica social que suposa la dificultat de tenir un sostre. Perquè a Rubí, manquen serveis de tota mena amb relació a l'habitatge, manca responsabilitat i manca interès. Aquestes mancances es tradueixen en:

- Informes de vulnerabilitat que no arriben, que es fan esperar, que apareixen -fins i tot- el mateix dia que s'executa el desnonament.

- Una mesa d'emergència que mai es fa efectiva, que es transforma en llistes d'espera inacabables, de fins a sis anys en alguns casos.

- Una taula de negociació amb grans tenidors inexistent o de la que es priva la presència d'entitats socials que, al cap i a la fi, es dediquen a acompanyar i lluitar els casos que s'hi parlen.

- Un cens de pisos buits desactualitzat i poc precís, que acredita que el 2013 hi havia entre 400 i 3.000 pisos buits al nostre municipi.

- Propietats de l'ajuntament tancades, amb portes de ferro i a l'espera de suposats usos públics.

- La persecució en l'àmbit legal de qui protesta i aixeca la veu per un habitatge digne.
Cal afegir que, en els casos que PROURSA sí ha donat resposta, s'han limitat a oferir alternatives residencials temporals, insuficients i incòmodes, a més d'innecessàriament cares. La manca de construcció pública i el no alliberament dels pisos en propietat de bancs, fons voltors i el mateix ajuntament, suposen que les famílies siguin enviades a habitacions, pisos turístics i hotels. Amb tot el que comporten aquestes "solucions": una despesa d'entre 900? i 1.200? per habitació, temporalitat de 3 mesos i fer tots els àpats fora per no tenir dret a cuina a l'hotel. Aquestes alternatives ni són vàlides, ni són les que volem.

Fa 31 dies que aixequem la veu per deixar clar el que sí volem: lloguers socials, opció a negociació, participació de la ciutadania en les polítiques d'habitatge, expropiació de propietats i transparència amb relació a les propietats tant privades com públiques que es troben en desús. Els seus interessos i la seva negligència estan, mentrestant, deixant a gent al carrer a la nostra pròpia ciutat.

Fa 31 dies que aixequem la veu perquè volem que això s'acabi i no hi hagi més excuses. Hi ha hagut ja tres reunions amb l'ajuntament i les respostes han estat vergonyoses, per no dir absurdes i sense cap intenció d'acord i resolució. La problemàtica de l'habitatge no se solucionarà fent esperar a les famílies o oferint-los opcions temporals i insuficients.
Fa 31 dies que persones, part de la ciutadania de Rubí, sacrifiquen la seva vida privada i familiar, la seva salut mental i la seva energia perquè se les escolti i vegi. Perquè es resolguin els seus casos i tenir, per fi, la tranquil·litat d'un sostre. Un dret bàsic que a moltes persones manca.

No oblidem que s'han donat més d'1 milió de desnonament des del 2008. Al llarg de l'any 2020 es van executar 109 desnonaments dictats pels jutjats de Rubí, que abarquen Rubí, Sant Cugat i Castellbisbal. 1.028 desnonaments només a Barcelona, 5.737 a Catalunya i 29.406 a tota Espanya. Tot això en un any que era marcat per una pandèmia i les seves corresponents mesures de confinament i aïllament. Aquest any, 2021, al llarg del segon trimestre s'han donat 22.532 desnonaments.

Tot això implica que, a Espanya, hi hagi 12 milions de persones en risc d'exclusió social, 32.000 habitatges sense llar dels quals un 40% són pensionistes, i únicament un 18% dels i les joves emancipades. Enfront, segons l'INE el 2011, 3,4 milions d'habitatges buits.
No hi ha casos aïllats, no hi ha excuses o motius, som moltes i estem fartes que el capital passi

per sobre de les nostres vides.

Fa 31 dies que aixequem la veu i encara no hi ha resposta a les nostres demandes. Fa 31 dies que estem aquí i encara en queden, perquè la lluita no s'acabarà fins que hi hagi solucions reals, tant a Rubí com a la resta de l'estat. Perquè la solidaritat és la nostra millor arma. Força companyes, sí se puede! [/despiece]